

EWANGELIA Łk 4, 1-13

Pełen Ducha Świętego, powrócił Jezus znad Jordanu, a wiedziony był przez Ducha na pustyni czterdzieści dni, i był kuszony przez diabła. Nic przez owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby stał się chlebem”. Odpowiedział mu Jezus: „Napisane jest: „Nie samym chlebem żyje człowiek”. Wówczas powiódł Go diabeł w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł do Niego: „Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je dać, komu zechcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje”. Lecz Jezus mu odrzekł: „Napisane jest: „Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz”. Zawiódł Go też do Jerozolimy, postawił na szczycie narożnika świątyni i rzekł do Niego: „Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół. Jest bowiem napisane: „Aniołom swoim da rozkaz co do ciebie, żeby cię strzegli, i na rękach nosić cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień”. Lecz Jezus mu odparł: „Powiedziano: „Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego”. Gdy diabeł dopełnił całego kuszenia, odstąpił od Niego do czasu.

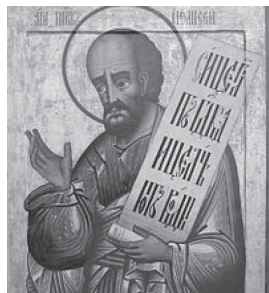

Komentarz Dobrej Nowiny

Pokusy Jezusa przypominają te, które doświadczał na pustyni Izrael, ale w życiu Jezusa są to pokusy, które wiążą się z Jego decyzją przyjęcia chrztu, a więc stania się w pełni solidarnym z braćmi w posłuszeństwie wobec Ojca. Pokusy ukazują cenę wyboru, jakiego dokonuje Jezus, kiedy utożsamia się z człowiekiem pogrążonym w grzechu i śmierci. Decyzji Jezusa o staniu się w pełni solidarnym z braćmi w posłuszeństwie wobec Ojca przeciwstawia się pokusa innej formy walki na rzecz wyzwolenia człowieka, która polegałaby na zdobyciu władzy w celu czynienia dobra. Pokusy stanowią istotę codziennego życia chrześcijan. Są konieczną walką przeciwko złu i kosztem, jaki trzeba ponieść, aby czynić dobro. Mają jednakże również pozytywną wartość – są znakiem, że jest się na świecie, ale nie ze świata, oraz, że przynależy się do Chrystusa Pana. Diabeł, który kusi człowieka, ma na początku tylko jedną możliwość – może wykraść mu Słowo, aby już nie słuchał Boga. Podobnie chce także kusić Jezusa. Ale kiedy ktoś jest posłuszny Słowu, wtedy ono zakorzenia się w jego sercu i przynosi owoce zbawienia. Z tej przyczyny diabeł kusi go potem, aby zniechęcił się i popadł w nieufność. Skoro nie jest w stanie go zniechęcić, osłabić w Nim ducha, w drodze stara się stłamsić Słowo Boga, pobudzając zatroskanie o bogacenie się i różne przyjemności, które czyni swoimi sprzymierzeńcami w walce o sprowadzenie człowieka na drogę nieposłuszeństwa.

„ŹRÓDŁO KATOLICKIEGO ZAKONU KONTEMPLACYJNEGO MARYI PANNY Z GÓRY KARMEL”. CZ. 2

Drogie Siostry i Bracia, w poprzednim artykule przedstawiłem krótką wzmiankę o powołaniu przez Stwórcę Eliasza do nawrócenia błądzących i powrotu do wiary w Boga Ojca. Był to czas, kiedy w Izraelu panował król Achab ze swoją małżonką Izebel, która była szczególną wyznawczynią boga deszczu i urodzaju Baala.

Zbudowano świątynie i ołtarze na cześć Baala i wyznawanie jego urosło do rangi religii państwowej. Decyzjami króla i jego żony kult Jahwe był systematycznie burzony i bezczeszczone. Wymordowano wielu wyznawców i czcicieli Boga prawdziwego. Pod natchnieniem Bożym Eliasz udał

się na pustynię nad potok Kerit. Wtedy Pan Bóg okazał bałwochwalcom kto jest Bogiem prawdziwym. Według świadectwa historii Księgi Królewskiej król Achab i jego lud izraelski został doświadczony klęską trzy i pół letniej suszy, głodu, śmierci ludzi i zwierząt. Król Achab po tych doświadczeniach przystał na propozycje Eliasza, która polegała na złożeniu ofiar przez wyznawców Baala i wypraszaniu deszczu na wschodnim zboczu góry. Na zachodnim zaś składał ofiarę Eliasz, wypraszając cud deszczu u Boga prawdziwego. Wyznawcy Baala nie zostali wysłuchani i nie było deszczu ratującego życie ludu. Ofiara Eliasza została przyjęta przez Boga Ojca i spadł obfity deszcz, co spowodowało nawrócenie wielu izraelitów. Żona króla Izebel postanowiła zabić Eliasza. Eliasz ukrywał się na górze Karmel i po tym cudzie Ignęło do niego wielu chętnych stać się jego uczniami i eremitami. Eliasz, kiedy został natchniony przez Boga Ojca by zszedł z góry Karmel do ludu by tam głosić wiarę i nawracać, spotkał na polu w czasie orki Elizeusza. Natchniony przez Boga narzucił na niego swój płaszcz. Elizeusz zrozumiał zaproszenie Eliasza, sprzedał wszystko co posiadał i poszedł za Eliaszem. Na początku był jego sługą, a potem stał się jego uczniem i naśladowcą. Towarzyszył Eliaszowi do samego końca. Pan Bóg objawił Eliaszowi, że chce go zabrać z tego świata przez ognisty wichur do raju rozkoszy. Zanim Eliasz został wzięty do raju rozkoszy, odwiedził mnichów na górze Karmel, swoich uczniów i upatrył dla nich odpowiedniego Przewodnika, który miał kierować wszystkim za niego. Eliasz po pożegnaniu z nimi poszedł z Elizeuszem nad Jordan. Wg Księgi Królewskiej,

Eliasz rzekł do Elizeusza: „Żądaj, co mam ci uczynić, zanim wzięty będę od ciebie (2 Krl 2,9). Eliasz miał 2 charyzmaty pochodzące od Ducha Pańskiego – dar prorokowania rzeczy zakrytych i dar czynienia cudów. Elizeusz rzekł: „Niechby – proszę – dwie części twego ducha przeszły na mnie (2 Krl 2,9). Bóg przepowiedział bowiem Eliaszowi na górze Horeb: Elizeusza, syna Szafata z Abel-Mechola, namaścisz na proroka po tobie (1 Krl 19,16). Kiedy doszli nad brzeg Jordanu, Eliasz uderzył zwiniętym płaszczem i wody Jordanu rozstały się na dwie strony, a prorocy przechodzili przez suche łóżysko rzeki. Wtem ukazał się im wóz ognisty i konie ogniste, które rozdzieliły obu, Elizeusz został na ziemi a Eliasz został wzięty na wozie ognistym i wstąpił wśród wichru do nieba.

Eliasz zrzucił swój płaszcz, którym owinął się Elizeusz. Elizeusz jako prorok następcą Eliasza stał się prorokiem jak jego nauczyciel. Służył ok 60 lat i za jego życia Pan Bóg za jego wstawieniem uczynił 16 cudów opisanych w Księdze Królewskiej: rozdzielenie wód Jordanu, oczyszczenie źródła zaopatrującego

w wodę Jerycha, przekleństwo 42 dzieci rozszarpanych przez 2 niedźwiedzie, zaopatrzenie w wodę wojska, dostarczenie wdowie oliwy, powicie syna przez bezdzietną Szunemitkę, wskrzeszenie dziecka, uzdatnienie zatrutej potrawy, nakarmienie 100 mężczyzn 20 bochenkami chleba, uleczenie Naamana z trądu, przeniesienie trądu z Naamana na swojego służącego Gechaziego, wypłynięcie żelaznej części siekiery na powierzchnię wody, ukazanie słudze anielskich rydwanów, porażenie wojsk syryjskich ślepotą, wskrzeszenie zmarłego. Siostry i Bracia Elizeusz jest kolejnym prorokiem przygotowującym warunki do powołania Klasztoru Karmelitów. Dalszy ciąg w następnym artykule. Z Panem Bogiem.

W służbie Maryi Wojciech Wika

Orędzie papieża Pawła VI do kobiet

Z okazji obchodzonego wczoraj Międzynarodowego Dnia Kobiet przypominamy na łamach naszego czasopisma treść orędzia do kobiet, które papież Paweł VI wystosował na zakończenie Soboru Watykańskiego II, 8 grudnia 1965 r.

Papież zwrócił się w nim do kobiet wszystkich stanów, córek, małżonek, matek, wdów, dziewic konsekrowanych i kobiet niezamężnych, przypominając, iż każda ma swoje zadanie do wykonania.

W pierwszej części orędzia papież podkreślił dumę Kościoła z faktu, że ten na przestrzeni wieków jasno pokazywał równość kobiety z mężczyzną, przy różnorodności charakterów. Zapowiedział także, że nadchodzi godzina, w której powołanie kobiety osiąga pełnię, że właśnie teraz, kiedy ludzkość doznaje głębokich przemian, kobiety przeniknięte duchem Ewangelii mogą uczynić bardzo wiele, aby nie doszło do upadku ludzkości.

Kobiety wyposażone są w dar strzeżenia ogniska domowego, miłości do korzeni, opieki nad dziećmi. Obcują z tajemnicą poczętego życia i pocieszają, gdy rozdziela śmierć. Papież apeluje, by kobiety jednały ludzi z życiem i czuwały nad przyszłością rodzaju ludzkiego, aby powstrzymały rękę człowieka, gdyby w przypływie szaleństwa próbował burzyć cywilizację.

Następnie papież zwraca się do określonych grup kobiet. Żony, matki i wychowawczynie proszą o to, aby swoim dzieciom przekazywały tradycje ojców, przygotowując je do nieprzewidywalnej przyszłości. Kobietom niezamężnym przypomina, że także mogą wypełnić swoje powołanie do poświęcenia, działając w społeczeństwie, m.in. przez pomoc rodzinom. Do dziewic konsekrowanych apeluje, aby w świecie egoizmu i szukania przyjemności stały na straży czystości, bezinteresowności i pobożności. Przypomina, że Jezus, nadając miłości małżeńskiej pełnię, wywyższył także rezygnację z tej miłości podyktowaną przez bezgraniczną miłość i służbę dla wszystkich. Wreszcie papież zwrócił się do kobiet przechodzących próbę, stojących pod krzyżem, prosząc, aby pomogły odnaleźć mężczyznom śmiałość potrzebną do wielkich przedsięwzięć, a także cierpliwość i poczucie ubogich początków.

Na zakończenie papież zaapelował do kobiet, aby starały się przekazać ducha Soboru do wszelkich instytucji, ognisk domowych i życia codziennego. Stwierdził też, że obrona pokoju na świecie należy właśnie do kobiet, wierzących i niewierzących, którym przyszło żyć w tak ważnym momencie historii.

Na podstawie treści orędzia opracowała
Martyna Rajch

Objawienie Boże Jak Bóg wychodzi naprzeciw człowiekowi

Oczywiście wyobraźni przenieśmy się za ks. Henrykiem Seweryniakiem – współtwórcą Katechizmu Płockiego i autorem tytułowej w nim Katechezy: *Na Wzgórzu Tumskie w Płocku, gdzie wznosi się stara, pamiętajca czasy świętego średnio-*

wieczna katedra. Staje się ona bardzo tajemnicza w pochmurne dni, kiedy ciemnieją witraże i mrok ogarnia kaplicę królewską z grobowcem Władysława Hermana i Bolesława Krzywoustego. Katedra jest jednak najpiękniejsza w pełnym świetle, gdy promienie słońca rozświetlają różnokolorowe witraże, a zwłaszcza centralny wizerunek Matki Bożej Wniebowziętej, patronki świątyni. Światło wydobywające treść i piękno witraża może posłużyć nam jako symbol.

Bóg, objawiając się, daje nam udział w świetle rozświetlającym, tak tajemnicę człowieka, jak i całej ludzkości. W kontekście religijnym Objawienie odnosi się do sposobu, w jaki Bóg komunikuje się z ludźmi, ujawniając im Swoją naturę i zamierzenia. Objawił się w historii przez stworzenie i zachowanie świata. Człowiekowi objawił się, by uczynić go swoim dzieckiem, przyjacielem i powołać do życia wiecznego. Otóż, gdy przez grzech została rozbita jedność rodzaju ludzkiego, Bóg najpierw dążył do ocalenia ludzkości.

Dla zgromadzenia w jedno rozproszoną ludzkość, Bóg wybrał *Abrama, by uczynić go Abrahamem, czyli ojcem mnóstwa narodów i zawarł przymierze z nim i jego potomstwem.* (KKK 59). Następnie ukształtował Izrael jako swój lud, ocalając go z niewoli egipskiej. Wreszcie, ostatnim i najważniejszym etapem jest samoobjawienie się Boga w Jezusie Chrystusie.

Objawienie oznacza dosłownie odsłonięcie. Bóg stopniowo, przez swoją szczególną pedagogię Bożą (KKK 53), dał się poznawać ludziom, przygotowując ich do wydarzenia ostatecznego – przyjścia swojego jedyne-go Syna.

Ks. H. Seweryniak zauważa, że *objawienie tłumaczy jako stopniowe odsłanianie się i zbawcze darowanie się Boga ludziom, które dokonywało się w historii narodu wybranego, a swoją pełnię uzyskało w Jezusie Chrystusie. Nazywa je słowem Bożym, gdyż wszystko, co zostało objawione i jest konieczne dla naszego zbawienia, natchnieni autorzy spisali w Piśmie Świętym.*

cd. str. 4

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU 09. 03. 2025 R.

W czwartek spotkanie rodziców młodzieży klas VII przygotowującej się do bierzmowania. Rozpoczęcie Mszą św. o godz. 18.00, a następnie spotkanie w Sali Domu Parafialnego. Serdecznie zapraszamy.

Droga Krzyżowa w naszym kościele w piątek z udziałem dzieci o godz. 17.30, dla wszystkich o godz. 18.30 - rozważania w najbliższy piątek poprowadzą szafarze nadzwyczajni komunii świętej naszej parafii. W Wielkim Poście zapraszamy także do pielgrzymowania po kościołach stacyjnych Poznania. Spis w gablocie.

W piątki W. Postu o godz. 19.15 zapraszamy na projekcje serialu The Chosen – historie biblijne.

W najbliższą sobotę 15 marca o godz. 10.00 w Sali Domu Parafialnego odbędzie się kolejne spotkanie duszpasterstwa małżeństw. Będzie ono miało charakter modlitwy, formacji i wzajemnej relacji. W czasie spotkania będzie zapewniona opieka dla dzieci. Zachęcamy, aby przynieść ze sobą dużo radości, uśmiechu i coś do kawy na wspólny stół.

We wszystkie niedziele Wielkiego Postu **Koronka do Miłosierdzia Bożego o godz. 17.00. Gorzkie Żale** o godz. 17.15 – natomiast po Gorzkich Żalach krótka bez kazania Msza św.

W przyszłą niedzielę – Dzień modlitw, postu i solidarności z misjonarzami. Zbiórka ofiar do skarbon na pomoc misjonarzom.

Biuro parafialne w tym tygodniu będzie czynne według dni czynne według ustalonych dni i godzin.

Przy wejściu do kościoła można zabierać koperty na **Daninę Diecezjalną**. Będziemy ją składać do skarbon. Danina wynosi 2 zł 10 gr. od osoby.

Od przyszłej niedzieli rozprawdzać będziemy paschaliki wielkanocne.

Caritas Archidiecezji Poznańskiej prosi o darowiznę 1,5 % podatku. Należy wypełnić druk PIT wyłożony na stoliku pod chórem, podpisać i wrzucić do skarbony pod chórem. Wypełnione zostaną dostarczone do Urzędu Skarbowego przez parafian, którzy się tym zajmą.

Zapraszamy chętnych na pielgrzymkę do Kotliny Kłodzkiej i Pragi stolicy Czech w dniach od 24 do 27 kwietnia. Jest to pielgrzymka przeniesiona z września ubiegłego roku. Koszt 1600 zł. Zapisy w zakrystii.

W minionym tygodniu zmarła nasza parafianka śp. Zofia Otulakowska z ul. Dąbrowskiego. Polećmy zmarłą Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie

*Stanowi ono niejako konstytucję Kościoła, ale także coś więcej – ani Papiież, ani Sobór, ani nikt inny, tym bardziej pojedynczy chrześcijanin, nie może go zmieniać, nie może z niego wybierać pewnych prawd, a innych pomijać, nie może do niego nic dodawać. Może jednak i powinien nim żyć, głębiej w nie wnikać oraz przekazywać innym. Źródłami objawienia są: Pismo Święte, Święta Tradycja i Magisterium (nauczający Kościół założony przez Jezusa Chrystusa). Pamiętajmy, że wszystkie trzy są nieomyłne. Natomiast człowiek jest powołany do odpowiedzi na objawienie aktem swej woli zwanym wiarą. Wiara chrześcijańska nie może, wszakże przyjąć „objawień” zmierzających do przekroczenia czy poprawienia Objawienia, którego Chrystus jest wypełnieniem. Wszystko, co jest konieczne do zbawienia, wykonało się bowiem we Wcieleniu, Męce i Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa, On jest naszym jedynym Odkupicielem, naszą Drogą, Prawdą i Życiem (J 14,6). Nie sposób pominąć faktu, iż w historii Kościoła zdarzały się tak zwane objawienia prywatne. Uznany objawieniem otrzymanym doświadczone w 1932r. przez Eugenię Elisabettę Ravasio – włoską zakonnice z zgromadzenia Misjonarek Matki Bożej Apostołów, żyjącą w latach 1907 do 1990, a opublikowane pod tytułem *Bóg Ojciec mówi do Swoich dzieci* (więcej w filmie Abba Pater emitowanym w kanale You Tube).*

Teresa Majtas-Przybecka

MYŚL TYGODNIA

Bądźmy zatem, bracia, pokornego ducha, wyrzekając się wszelkiej próżności, pychy, zapamiętania i gniewu.

św. Klemens

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* ks. Bartosz Rojna; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch; *Redakcja:* Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Teresa Majtas - Przybecka, *Współpraca:* ks. kan. Tomasz Morasz, *Adres redakcji:* ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczane na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.